

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Thomas Moore eller Venskabs Seier over Kiærlighed

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712799088/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

for reent, som oftest, at annihilere
Den sidste Stump af Skæddrens Creatur;
Han reent var frit for dem og mange flere,
Der med og uden Skæg —
Saa mange Siæle dividere —
Og levede som Blommen i et Æg.

Jeg ønsker meget hiertelig,
At det gif ligesaa med mig —
Nu, herre Gud! det gaar nu, som det kan!
Igien til vores lyffelige Mand.

Maaskee man tænker, dette skulde være
Det hele Malerie paa hans Lyffalighed?
Man tænker feil; thi Penge ere
Uddeles ikke nok til Sindets Rolighed,
Og uden den — farvel! Lyffalighed.
for Guld man kieber galonerte Klæder,
Og Hofmænds Bus, og knibste Pigers Skirts,
Og Vittighed, og Dyd, og fine Sæder,
Og Himlen selv i saltne Skaldes Vers;
Men troe mig, aldrig, aldrig -- rene Glæder.

For ei ham selv (som tidt, desværre! seer),
Men for hans Lyffe her at krone,
Gav Himlen ham en meget deilig Kone.
Mærk vel, jeg mener her ved deilig meer
End alle Træk af Venus Erycine,
Det deilige, som ikke taber sig,
Og eene gjør en Mage lyffelig,
Den sømme, gode Siæl, som møder mig
I hvert et Blif af min Palmine.
Nu, som den eene veed, den anden slutte kan,
En Peberspænd af Guld bær ikke Vand,
Var han endog St. Pavens Trippel-Krone,